

[PONOCNY *ai*

A pl subst ponocn(e).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(z Cn) – XVIII w.

Wykonywany, odbywający się w nocy; nocny; noctivagus, nocturnus Cn: Przy grobiech [poganie] ponocne [ponocnie K; możliwa lekcja: ponocnie av albo N sg n od ponocni] pokłony czynią. PamJancz 5.

Synonim: nocny.

FP